

آماده شوید

پیام مسیحیت

علم پزشکی نشان می‌دهد که بدن انسان پر از عوامل بیماری‌زا می‌باشد. همانطور که دوندگان در مسابقه دو آماده‌اند به محض شلیک طپانچه با سرعت بسوی هدف بدونند، این عوامل هم، آماده‌اند در لحظه‌ای که مرگ به سراغ انسان می‌آید، با سرعت هر چه تمامتر بر بدن هجوم آورند و آثار حیات را در آن به کلی ریشه کن کنند. این عمل که در جسم انسان صورت می‌گیرد، در قلمرو زندگی روحانی نیز صادق می‌باشد و چگونگی آن نیز در کتاب مقدس بر ما مکشوف شده است.

در باب اول کتاب مقدس می‌بینیم که خدا انسان را به شباهت خود آفرید تا با او رابطه و مشارکت روحانی داشته باشد. ولی وقتی که شیطان، انسان را به گناه آلوده ساخت، این رابطه قطع شد و انسان به مرگ روحانی دچار شد. در نتیجه، عوامل مخرب گناه با سرعت تمام بر زندگی روحانی آدم و حوا و بعد، در اثر وراثت، بر زندگی روحانی تمام انسانها هجوم آوردند و هرگونه امید به ارتباط مجدد با خدا را از بین بردند. این مرگ روحانی همان موت است که خدا در کلامش آن را پیشگوئی کرد و به آدم و حوا فرمود: مبادا از فرمان من سرپیچی کنید، که هر آینه خواهید مرد (پیدایش ۲: ۱۷). متأسفانه، آدم و حوا و در نتیجه تمام نوع بشر از اطاعت خدا سرپیچی کرده‌اند و به دام وحشتناک مرگ روحانی ابدی گرفتار شده‌اند.

خدا، "آنقدر در رحمت و بخشایش ثروتمند و در محبتش نسبت به ما کریم است" (افسیان ۴: ۲) که قبل از بنیاد عالم راه نجاتی برای ما انسانها که می‌دانست گرفتار مرگ روحانی خواهیم شد، فراهم کرد. خداوند در اولین پیشگوئی خود درباره این نقشه نجات فرمود: "عداوت در میان تو (شیطان) و زن (حوا)، و در میان ذریت تو (دشمنان خدا) و ذریت وی (عیسی مسیح) می‌گذارم. او سر ترا خواهد کوبید و تو پاشنه وی را خواهی کوبید" (سفر پیدایش ۳: ۱۵).

اگر کتاب مقدس را به دقت مطالعه کنیم خواهیم دید که شیطان از همان ابتدا در صدد آن بود که از آمدن مسیح به این دنیا و رفتن او بر روی صلیب جلوگیری کند و نگذارد که نقشه نجات انسان عملی شود. ولی، عیسی مسیح با رفتن بر روی صلیب و فداکردن جان خود برای آمرزش گناهان، نجات آنانی را که به او ایمان می‌آورند فراهم کرد و با این کار سر شیطان را کوبید (کولسیان ۲: ۱۵) و ما را از دامی که شیطان برای نابودی بشر کشیده بود رها ساخت، و یک بار دیگر ما را در ارتباط و مشارکت روحانی با خدا قرار داد. بنابراین مژده و پیام مسیحیت به دنیا اینست که:

خدائی که ما را به شباهت روحانی خود آفریده، کسانی را که با دل و جان به عیسی مسیح به عنوان نجات دهنده و مولای زندگی خود ایمان می‌آورند، دوباره به وسیله روح مقدسش به شباهت روحانی خود در می‌آورد، تا شایسته آن باشند که در پادشاهی او تا به ابد، با وی، در خوشی و آرامش کامل زندگی نمایند.

اگر کسی به این تعلیم آسمانی اعتراض کند و بگوید: "از این چیزها سر در نمی‌آورم، مثل اینکه شما عقلمان را از دست داده‌اید که به این چیزها ایمان دارید،" در پاسخ باید با محبت بگوئیم: جای تعجب نیست که شما چنین قضاوت می‌کنید، زیرا: "کسی که روحانی نیست نمی‌تواند تعالیم روح خدا را بپذیرد، زیرا به عقیده او این تعالیم پوچ و بی‌معنی هستند" (اول قرنتیان ۲: ۱۴)؛ و بعد حقایق زیرین از کتاب مقدس را با او در میان بگذاریم تا با پیام مسیحیت بیشتر آشنا شود:

در انجیل می‌خوانیم: "در زمانهای گذشته، خدا بوسیله پیامبران، اراده و مشیت خود را بتدریج بر اجداد ما آشکار می‌فرمود. او از راههای گوناگون، گاه در خواب و رویا، گاه حتی روبرو، با پیامبران سخن می‌گفت. اما در این ایام آخر، او توسط فرزندش با ما سخن گفت" (عبرانیان ۱: ۱-۲).

کسانی که عیسی مسیح را دیدند، درباره او چنین شهادت داده‌اند: "ما شکوه و جلالش را دیدیم، شکوه و جلالی شایسته فرزند یگانه پدر و پر از فیض و راستی" (یوحنا ۱: ۱۴). در جایی دیگر در این باره می‌خوانیم: "از ابتدا، کلمه" حیات بخش خدا وجود داشته است، او را با چشمان خود دیده‌ایم، و سخنان او را شنیده‌ایم، با دستهای خود او را لمس کرده‌ایم. این

کلمه حیات بخش از جانب خدا آمد و خود را بر ما آشکار فرمود" (اول یوحنا ۱:۱).

اگر زندگی زمینی عیسی مسیح را در انجیل به دقت مورد مطالعه قرار دهیم، پی خواهیم برد که تمام خصوصیات خدا، یعنی محبت، فیض، فداکاری، قدرت و قدوسیت در مسیح، منعکس می‌باشد. شرح حال عیسی مسیح، بوسیله چهار نویسنده معتبر به رشته تحریر درآمده است. این نویسندگان از ملل مختلف، در زمانها و مکانهای مختلف، این شرح حال را با الهام از روح القدس، در قرن اول مسیحیت تحت عنوان انجیل، یعنی خبر خوش نوشتند. هر انجیل نام نویسنده‌اش را بر خود دارد.

معجزات عیسی مسیح، مانند سیر کردن پنج هزار مرد با دو قرص نان و پنج ماهی، شفا دادن بیمارانی که امید و علاجه به شفا یافتن نداشتند، اخراج ارواح پلید از مردم، راه رفتن روی آب، و زنده کردن مردگان، همگی نشان دهنده قدرت بی‌نظیر او و گواه بر پری الوهیتی هستند که در وی وجود داشت.

نکته قابل توجه اینست که عیسی مسیح از طرف خدا فرستاده نشد تا ما را تهدید نماید، بلکه آمد تا با ما قرارداد صلح ببندد و ما را با خدا آشتی دهد (یوحنا ۳:۱۷). از این جهت است که او را پادشاه صلح و سلامتی خوانده‌اند. او این قرارداد را با خون خود که بر روی صلیب ریخته شد امضاء کرد و بدین وسیله انسان گناهکار را در دادگاه عدل خدائی تبرئه نمود و مقبول درگاه خدا گردانید. بنابراین قرارداد، کسانی که بوسیله روح خدا از خواب غفلت بیدار می‌شوند و به گناهان خود پی می‌برند، اگر با تمام وجود به این تنها راه نجات روی آورند و از او بخواهند که طبق قرار داد صلحی که امضاء کرده است آنان را از گناهانشان پاک سازد و نجات بخشد، او نه تنها به این درخواست آنان جامعه عمل خواهد پوشانید، بلکه روح خود را نیز در درون آنان ساکن خواهد ساخت تا با قدرتش بتوانند در مقابل وسوسه گناه ایستادگی نمایند.

این تحول زندگی را تولد تازه در روح می‌گویند که از بالا به وسیله روح خدا انجام می‌گیرد. بعضی از نشانه‌های این نوع تحول، داشتن میل و اشتیاق فراوان به مطالعه کتاب مقدس و اجرای دستورات آن، دادن خبر خوش انجیل به دیگران، اشتیاق به معاشرت با سایر ایمانداران و کوشش مستمر در رشد روحانی شخصی می‌باشند. تولد روحانی تنها شرط ورود

به ملکوت خداوند می‌باشد. عیسی مسیح خود در این مورد می‌فرماید: "تا شخص (روحاً) از نو تولد نیابد نمی‌تواند پادشاهی خدا را ببیند" (یوحنا ۳:۳).